

DUBEN 2007 - měsíc zasvěcený svátkům velikonočním

Velikonoce jsou největším křesťanským svátkem roku. Jeho kořeny však sahají do židovské tradice. Když Hospodin vyvedl svůj vyvolený národ z egyptské země, v níž byl po mnoho let otrokem, byla to opravdu velká noc. Na znamení tohoto velkého činu provázeného velkými znameními (deset egyptských ran) měli Židé večer před svým exodem jíst velikonočního beránka. Jeho krví měli potříti veřeje svých dveří, což bylo znakem jejich ochrany a vítězství. Pro křesťany dostala židovská Velká noc nový smysl zmrtvýchvstáním Ježíše Krista. On se stal oním beránkem, jehož krev osvobozuje z duchovního otroctví. Každá neděle byla pro rané křesťany „malými“ Velikonoce, ale brzy v kalendáři výročních slavností dostala své místo i výroční památka Paschy (= přechod).

DEN	CÍRKEVNÍ SVÁTEK / DALŠÍ INFORMACE	liturgie	barva	čtení	FARNOSTI DĚČÍN I a PODMOKLY
Ne 1.	Květná neděle. Oslava Svatého týdne začíná na Květnou neděli průvodem, který symbolicky naznačuje, že následujeme Pána na jeho cestě utrpení a účastníme se jeho kříže, abychom dostali také podíl na jeho vzkříšení a na jeho životě. Tuto myšlenku vyzdvihuje zvláště žehnací modlitba nad ratolestmi: "... požehnej také nás, ať s radostí jdeme za svým Králem Kristem."	6. neděle postní	fialová	Iz 50,4-7 Flp 2,6-11 Lk 22,14-23,56	Mše sv. v kostele sv. Františka v 9.00 v kostele sv. Kříže pouze v 10.00 v Jílovém v 10.45
Po 2.	Sv. František z Pauly. <i>Od 17 let žil jako poustevník, později založil přísný řád Nejmenších bratří, zvaných také pauláni. Zemřel r. 1507 poté, co připravil na smrt francouzského krále Ludvíka XI.</i>	2. týden žaltáře	fialová	Iz 42,1-7 Jan 12,1-11	Před dvěma lety zemřel v tento den svatý otec Jan Pavel II.
Út 3.	Sv. Nikita. <i>Představený kláštera v Bithynii. Byl poslán do vězení a vyhnanství, protože odmítl zradit víru a měl úctu k posvátným obrazům. Zemřel v poustevně u Cařihradu r. 824.</i>		fialová	Iz 49,1-6 Jan 13,21-38	Missa chrismatis v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích v 10.00.
St 4.	Sv. Isidor. <i>Sevillský arcibiskup, usiloval o větší vzdělání kněží, byl rádcem vizigótských králů 7. st.</i>		fialová	Iz 50,4-9a Mt 26,14-25	
Čt 5.	Zelený čtvrtek. Český název Zelený čtvrtek pravděpodobně pochází z německého grienen či greinen (= plakat). Zřejmě to má vztah ke skutečnosti, že církevní společenství v tento den kdysi znovu přijímalo věřící odsouzené k církevnímu pokání, kteří se nazývali i „plačící“. Zvláštností zelenočtvrteční oslavy je např. to, že během zpěvu Glória znějí zvony, které se potom až do velikonoční noci odmlčí. Podobně i varhany, exkluzivní do doprovodný nástroj náboženských zpěvů. Namísto zvonů se během doby jejich mlčení používají dřevěné řehačky a klepačky. Mluví se i o „půstu uší“. Tělo Krista na kříži je zahalené fialovým rouchem, což znamená „půst očí“. Dalším zvláštním úkonem je i úkon mytí nohou. Kněz myje nohy (většinou) dvanácti zástupcům církevního společenství, aby tak zpřítomnil Kristovo mytí nohou učedníkům před Poslední večeří.	Velikonoční triduum	bílá	Ex 12,1-8,11-14 1Kor 11,23-26 Jan 13,1-15	Mše sv. v kostele sv. Františka v 18.00 v kostele sv. Václava v 18.00 v Jílovém v 16.00 Adorace v kostele sv. Václava 19.00-22.00
Pá 6.	Velký pátek. Německý název Karfreitag je odvozený z kara = nářek. Tento den se coby den Kristovy smrti připomíná jako den největšího smutku a postu. Je to jediný den v roce, kdy se neslaví mše. Oslava má strohý a meditativní charakter. Sestává se z bohoslužby slova, jejímž vrcholem je zpěv nebo čtení pašijí podle evangelisty Jana. Po nich následují tzv. Velké prosebné starokřesťanské modlitby, uctívání kříže a svaté přijímání. Domů se odchází v usebraném tichu.		červená	Iz 52,13-53,12 Žid 4,14-16; 5,7-9 Jan 18,1-19,42	Velkopáteční obřady: v kostele sv. Františka v 18.00 v kostele sv. Václava v 18.00. v Jílovém v 16.00 Adorace v kostele sv. Václava 19.00-22.00
So 7.	Bílá sobota je tzv. aliturgickým dnem. Večer po západu slunce začíná velikonoční bdění a křesťané slaví slavnost Kristova vzkříšení. Velikonoční vigilie (bohoslužba v předvečer svátku) byla od prvních křesťanských dob noční slavností a končila teprve společným stolováním za rozbřesku nového dne. (Komu by se po této informaci devět čtení zdálo moc?)				Vigilie v kostele sv. Františka ve 20.00 v kostele sv. Václava ve 20.00 Adorace v kostele sv. Václava 9.00-12.00
Ne 8.	SLAVNOST Zmrtvýchvstání Páně. Jelikož se v rané církvi slavila celonoční slavnost Velikonoc, v neděli se už mše neslavila. Dnes však oslava Bílé soboty netrvá celou noc, proto slavnost o Velikonoční neděli probíhá jako každou neděli, ale mnohem slavnostněji. Židovská zkušenost poznala potřebu jakéhosi času k pozvolnému uklidnění a doznění velkých svátků. Tato tradice našla svou podobu v 50 dnech, které se ještě po Velikonocích slaví a připomínají ji. Tato tzv. Quinquagesima vyvrcholuje slavností Seslání Ducha svatého.	Velikonoční oktáv	bílá	Sk 10,34a,37-43 Kol 3,1-4 Jan 20,1-9	Mše sv. v kostele sv. Františka v 9.00 a v 17.30 v kostele sv. Václava pouze v 10.00 v Jílovém v 10.45
Po 9.	Sv. Marie Kleofášova. <i>Žila v 1. století. Podle sv. Jeronýma to byla sestřenice Panny Marie. Její manžel Kleofáš byl pravděpodobně bratrem svatého Josefa, pěstouna Pána Ježíše. Jejich synové byli označováni jako "bratři Páně", i když to byli vlastně Ježíšovi bratrance.</i>		bílá	Sk 2,14,22b-33 Mt 28,8-15	Mše sv. v kostele sv. Františka v 9.00 v kostele sv. Václava v 9.00
Út 10.	Sv. Michael de Sanctis. <i>Jako sirotek už ve 12 letech odešel do kláštera trinitářů v Barceloně. Později se z něj stal asketický a horlivý řádový kněz. Zemřel v mladém věku r. 1625.</i>		bílá	Sk 2,36-41 Jan 20,11-18	

St	11.	Sv. Stanislav. <i>Krakovský biskup, který pro nestoudný život exkomunikoval krále Boleslava II. Ten přesto dál navštěvoval bohoslužby, při jedné biskupa vlastnoručně probodl mečem (r. 1079).</i>		bílá	Sk 3,1-10 Lk 24,13-35	
Čt	12.	Sv. Julius. <i>Byl papežem v letech 337–352, odvážně bránil čistotu víry proti herezím prvních staletí.</i>		bílá	Sk 3,11-26 Lk 24,35-48	
Pá	13.	Sv. Martin I. <i>Papež, který hájil katolickou víru, že Kristus jako dokonalý člověk měl kromě božské vůle odděleně také lidskou. Císař ho za to odsoudil k vyhnanství, jež vedlo k papežově smrti r. 656.</i>		bílá	Sk 4,1-12 Jan 21,1-14	Víkendová oáza modlitby v Litoměřicích.
So	14.	Sv. Lambert. <i>Původně vojenský velitel, který se nakonec stal arcibiskupem ve Vienne. Zemřel r.688.</i>		bílá	Sk 4,13-21 Mk 16,9-15	
Ne	15.	Neděle Božího milosrdenství. <i>Tuto neděli stanovil papež Jan Pavel II. v den svatořečení polské řeholnice Faustyny Kowalské – 30. dubna 2000. Právě sestře Faustyně bylo při zjevení svěřeno poselství o Milosrdenství určeném celému světu.</i>	2. neděle velikonoční	bílá	Sk 5,12-16 Zj 1,9-11a.12-13.17-19 Jan 20,19-31	
Po	16.	Sv. Bernadetta Soubirousová. <i>Po několika zjeveních Panny Marie v Lurdech musela vytrpět mnoho od své rodiny, proto odešla do kláštera milosrdných sester, kde r. 1879 zemřela vyčerpáním.</i>	2. týden žaltáře	bílá	Sk 4,23-31 Jan 3,1-8	
Út	17.	Sv. Inocenc. <i>Ve 4.st. byl biskupem na Sardinii, kde likvidoval pohanství s jeho chrámy a stavěl kostely. Působil zázraky a zasloužil se o obrácení města Tortona.</i>		bílá	Sk 4,32-37 Jan 3,7b-15	
St	18.	Sv. Krescenc. <i>Žil ve 4. století. Byl učedníkem sv. Ambrože a sloužil jako podjáhén ve Florencii.</i>		bílá	Sk 5,17-26 Jan 3,16-21	
Čt	19.	Sv. Ema. <i>Žila v 11. století. Jako vdova se věnovala potřebám chudých v Brémách. Proslula jako tvůrkyně zázraků.</i>		bílá	Sk 5,27-33 Jan 3,31-36	Výroční den zvolení Josepha Ratzingera za papeže katolické církve.
Pá	20.	Sv. Hugo. <i>Benediktinský mnich, žil v 9.-10. století, cestoval po klášterech a reformoval v nich řádový život.</i>		bílá	Sk 5,34-42 Jan 6,1-15	
So	21.	Sv. Anselm. <i>Arcibiskup z Canterbury, který hájil nesmlouvavě nezávislost Církve na anglickém králi, pročez s ním měl neustálé rozepře. Zemřel r. 1109.</i>		bílá	1Jan 1,5-2,2 Mt 11,25-30	
Ne	22.	3. neděle velikonoční. Sv. Leonid. <i>Učitel řečnictví z Alexandrie v Egyptě, jenž byl pro vyznání víry stát r. 204. Jeho syn Origenes chtěl jít na smrt spolu s ním, ale matka tomu zabránila tím, že mu schovala kalhoty.</i>	3. neděle velikonoční	bílá	Sk 3,13-15.17-19 1Jan 2,1-5a Lk 24,35-48	
Po	23.	Svátek sv. Vojtěcha. <i>Druhý pražský biskup (od r. 981). Horlivě usiloval o odstranění různých pohanských přežitků a zlořádů, a tím proti sobě poštval část kléru a některé mocné šlechtice. Proto odešel do Říma a pak do Pruska hlásat evangelium. Tam zemřel mučednickou smrtí r. 996. Z Hnězdna, kde byl Vojtěch pohřben, byly jeho ostatky r. 1039 slavnostně převezeny do Prahy.</i>	3. týden žaltáře	bílá	Sk 13,46-49 Jan 10,11-16	
Út	24.	Sv. Jiří. <i>Z historických pramenů o Jiřím víme jen to, že r. 304 podstoupil mučednickou smrt v Lydě blízko dnešního Tel Avivu v Palestině a že nad jeho hrobem byla postavena bazilika. Ostatní zprávy o jeho životě nejsou věrohodné.</i>		bílá	Sk 7,51-8,1a Jan 6,30-35	Zámecká kaple v Děčíně je zasvěcena sv. Jiří, patrociniem pochází už z 10. století, kdy byla malá kaple sv. Jiří v místech, kde je dnes nádvoří.
St	25.	Svátek sv. Marka. <i>Byl žákem apoštola Petra a podle jeho kázání sepsal evangelium. Marek byl snad oním chlapcem, o němž se zmiňuje při vyprávění o Ježíšově zatčení v Getsemanské zahradě. Markovi se připisuje založení církevní obce v Alexandrii, kde také zemřel mučednickou smrtí.</i>		červená	1 Pt 5,5b-14 Mk 16,15-20	
Čt	26.	Sv. Richarius. <i>Francouzský poustevník ze 7. st., na místě jeho poustevny vznikl klášter St. Riquier.</i>		bílá	Sk 8,26-40 Jan 6,44-51	
Pá	27.	Sv. Zita. <i>Ve svých dvanácti letech přišla Zita do služby do panského domu, kde si po prvotních útrapách získala úctu celé rodiny pro svou pokoru a mírnost, s níž vše snášela. Zemřela r. 1272.</i>		bílá	Sk 9,1-20 Jan 6,52-59	
So	28.	Sv. Petr Chanel. <i>Francouzský misionář působící na Polynéských ostrovech, kde byl místními domorodci ubit k smrti r. 1841 po tom, co křesťanství přijal i syn zdejšího náčelníka.</i>		bílá	Sk 9,31-42 Jan 6,60-69	
Ne	29.	4. neděle velikonoční. Sv. Kateřina Sienská. <i>Zasloužila se o návrat papeže z Avignonu do Říma r. 1377, usmířovala rozbroje a usilovala o obnovu náboženského života. Neuměla sice číst ani psát, ale diktovala spisy vynikající zdravou naukou a duchovní vroucností. Kateřina byla obdařena stigmaty a mívala vidění.</i>	4. neděle velikonoční	bílá	Sk 13,14.43-52 Zj 7,9.14b-17 Jan 10,27-30	
Po	30.	Sv. Zikmund. <i>Burgundský král, který založil benediktinský klášter ve Švýcarsku, je to jediné místo v Evropě, kde od té doby bez přerušování trvá řeholní společenství. R. 524 Zikmunda francouzský král i s celou rodinou utopil ve studni. Zikmundovy ostatky přinesl Karel IV. r. 1365 do Prahy.</i>	4. týden žaltáře	bílá	Sk 11,1-18 Jan 10,1-10	

Kristus vstal z mrtvých a celým světem letí s hlaholem zvonů slavné aleluja. S Kristem vstává i celá příroda. Vše předvídá i naše zmrtvýchvstání a Kristus praví: Já jsem vzkříšení a život. Kdo ve mě věří, byť i umřel, živ bude, a já jej vzkřím v den nejpřednější.